

Andrzej Przybielski, Jacek Mazurkiewicz, Paweł Model Osicki – Tren Żałobny (2011)

1 Intro 0:56 2 Tren Żałobny (1) 4:31 3 De Profundis 4:50 4 Rotacje II 1 10:24 5 Rotacje II 2 5:00 6 Rotacje II 3 (Guru) 5:34 7 Sacrum 4:16 8 Tren Żałobny (2) 4:49 9 Outro 0:52
Double Bass, Electronics – Jacek Mazurkiewicz Drums – Paweł 'Model' Osicki Trumpet [Trumpet & Pocket Trumpet], Cornet, Flugelhorn – Andrzej Przybielski

The improvisations of Andrzej Przybielski, Jacek Mazurkiewicz and Paweł Osicki have the atmosphere of evanescence and nostalgia expressed by beautiful, oneiric melodies resonating with the subtle rhythms of percussion which is complemented in terms of color by electronics. The piece "De Profundis" is distinguished by almost insistently repeated melody whose intensity of expression and impact stem from juxtaposing the "hoarse", low timbre of a double bass with the light and sonorous timbre of a trumpet. As a result, the unusual dialogue has emerged, which might be as well described as a dance.

The mood of music transforms all the time. In "De Profundis" the leading, reflective melody is nearly virtuosically transformed by the rock context given at the end of the piece.

Each "Rotation" has its own particular character. The first one, due to delicate, dynamic modulation seems to be floating on the surface where shapes and colors vanish in "the fog of melancholy". The second one, whose pulse is given by a descending melodic line in bass, is classically played as though it was a jazz standard. The third "Rotation" and "Sacrum" are distinguished by, one could say, blues narration.

The most ephemeral pieces in the album are Andrzej Przybielski's authorial "Treny żałobne" ["Threnodies"], enriched by spatial electronic sounds, the whirl of cymbals and Przybielski's

voice, where the disturbing pulsation of sounds may be interpreted as the imitation of smoldering pain.

The project of the three Polish musicians blends into the movement of narrative music stimulating both imagination and spirituality of a listener. The fact that the artists who have created the improvisations presented in the album are from two different generations is also inspiring. Jacek Mazurkiewicz and Paweł Osicki belong to a younger generation while Andrzej Przybielski has been a part of the Polish scene of improvised music since the sixties and is recognized as one of the top Polish jazz musicians alongside with Krzysztof Komeda, Tomasz Stańko and Zbigniew Namysłowski. ---Kasia Misiaczyk, multikultiproject.bandcamp.com

Improwizacje Andrzeja Przybielskiego, Jacka Mazurkiewicza oraz Pawła Osickiego posiadają atmosferę przemijania i nostalgii wyrażaną poprzez piękne, oniryczne melodie rezonujące z subtelnymi rytmami perkusji, którą kolorystycznie uzupełnia elektronika. Doskonale komponują się z całością, dodając jej osobliwego charakteru, szamańskie zawrota Przybielskiego, zarówno grane na trąbce jak i wokalne, czasem przeradzające się w recytację, ewokują skojarzenie z bluesem i spiritualsami. Utwór 'De Profundis' wyróżnia natarczywie wręcz powtarzana melodia, której głębia wyrazu i siła oddziaływania wynika z zestawienia 'ochryplej', niskiej barwy kontrabasów z jasnym i dźwięcznym kolorem trąbki. W efekcie powstaje niezwykle dialog, który równie dobrze można określić jako taniec.

Nastrój muzyki ulega ciągłym przetworzeniom. W 'De Profundis' wiodąca, refleksyjna melodia, wręcz wirtuozowsko zostaje przekształcona przez nadany jej pod koniec utworu rockowy kontekst.

Każda z 'Rotacji' posiada swój szczególny charakter. Pierwsza, dzięki delikatnemu cieniowaniu dynamicznemu zdaje się snuć po powierzchni, gdzie kształty i barwy rozplývają się 'we mgle melancholii'. Druga, której puls nadaje opadająca linia melodyczna w basie, grana jest klasycznie jakby była standardem jazzowym. Trzecią 'Rotację' oraz 'Sacrum' wyróżnia, chciałoby się rzec bluesowa narracja.

Najbardziej efemeryczne utwory na płycie to wzbogacone przestrzennymi, elektronicznymi dźwiękami, szumem perkusyjnych talerzy oraz głosem Andrzeja Przybielskiego, jego autorskie 'Treny żałobne', w których niepokojącą pulsacją dźwięków można zinterpretować, jako imitację tłącego się bólu.

Projekt trzech, polskich muzyków wpisuje się w nurt muzyki narracyjnej, pobudzającej zarówno wyobraźnię jak i duchowość słuchacza. Inspirujący jest również fakt, że prezentowane na płycie improwizacje stworzyli artyści z dwóch różnych pokoleń. Do młodszego pokolenia należą Jacek Mazurkiewicz oraz Paweł Osicki, zaś Andrzej Przybielski na polskiej scenie muzyki improwizowanej działał już od lat sześćdziesiątych i zaliczany jest do ścisłej czołówki polskiego jazzu obok Krzysztofa Komedy, Tomasza Stańko i Zbigniewa Namysłowskiego. ---Kasia Misiaczyk, multikultiproject.bandcamp.com

download (mp3 @320 kbs):

[yandex](#) [mediafire](#) [ulozto](#) [solidfiles](#) [global-files](#)

[back](#)